

i dette, at Folketingsudvalget var enig paa dette Punkt, ligger Sagen anderledes, men det er blevet mig meddelt fra Udvalget, at saaledes var det. Jeg beklager, at de Ændringer, som fra de to Partiers Side er ønsket, og som gik ud paa at indskrænke Statens Tab, ikke er indført i Lovforslaget. Det er i og for sig urimeligt, at Staten medvirker. Hvad mon vi egentlig har Nationalbanken og de private Banker til, hvis de ikke kunde gennemføre en Foranstaltning som denne: at optage et Laan i London? [Jeg tror heller ikke paa, at det ikke vilde have været muligt, ja, det havde vel endogsaa været let for Nationalbanken med Privatbankerne ved Siden af sig at sætte denne Foranstaltning igennem. Om virkelig Staten ved sin Medvirken skaffer billigere Betingelser, saaledes som jeg har forstaaet, at den højtærede Finansminister har udtalt, derom tør jeg intet sige, jeg tvivler om, at det er Tilfældet, og ingen kan i alt Fald vide det. Det forekommer mig ligesom tidligere Talere, at den højtærede Finansminister ikke overfor Nationalbanken tilstrækkelig har paaapeget, at her var netop en Opgave, som Nationalbanken alene burde løse og ikke burde kræve Statens Hjælp til. Det er urimeligt, at Staten skal tabe, og Tab kan der maaske komme. Det er urimeligt at tænke sig, at her forsøges i en vis Forstand ved Statens Medvirken at skaffe billigere Sterling til Veje, end man ellers kunde faa. Hvad der købes for denne Sterling, er virkelig ganske uberegneligt. Der kan være en Rigmand, som vil købe sig en Rolls Royce i London og give 100 000 Kr. for den. Kan man tænke sig noget urimeligere, end at den almindelige danske Skatteborger, som aldrig kommer til at sidde i saa fin en Vogn, i Virkeligheden kommer til at bidrage til, at Vognen kan købes billigere derved, at den Sterling, som den paagældende Privatmand skal bruge, bliver billigere? Det er ganske urimeligt, at dette i Virkeligheden skal finde Sted. At Bankerne maa betjene deres Kunder og alle andre, er indlysende, og at Bankerne i og for sig maa ønske, at Sterling kan sælges billigere, saa at der derigennem overhovedet kan bringes mere Handel og Omsætning til Veje, det er ogsaa klart, men det er jo den rene Bankforretning, det her drejer sig om, hvorfor skal Staten saa medvirke? Her mener jeg ligesom andre Talere, at den højtærede Finansminister ikke har optraadt med tilstrækkelig Myndighed overfor Na-

tionalbanken, uden at jeg dermed paa nogen Maade vil sige, at jeg i og for sig vil angribe Nationalbanken, især ikke paa et Punkt, som oftere har været fremme, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.

Jeg har af Bladreferater forstaaet, at den højtærede Minister i Folketinget har sagt, at han var en absolut Modstander af, at man nu genoptog Guldindløseligheden. Hvis den højtærede Minister har sagt det, er jeg fuldkommen enig med ham, og da det ikke er altid, at den højtærede Minister og jeg er enige, vil det ikke være urimeligt, at jeg fastslaar denne Enighed, som jeg for Resten har givet Udtryk her i Tinget ved Behandlingen af et Lovforslag, der vistnok snart atter vil komme frem for Tinget. Jeg vil paa ingen Maade være med til at forringe Nationalbankens Stilling i Øjeblikket, jeg vil i og for sig paa ingen Maade være med til at forringes Myndighed. Paa den anden Side mener jeg, at det, naar Nationalbankens Opgave ligger for, er den højtærede Statsministers Pligt at pege paa de Forpligtelser, som Nationalbanken nu en Gang har, og det burde vistnok være gjort ved denne Lejlighed, men den højtærede Statsminister har ikke gjort det. Jeg kommer senere til at berøre Statsministerens Forhold til Nationalbanken paa anden Vis, saa jeg skal ikke nu dvæle derved.

Jeg kommer saa til selve Lovforslaget, som jo alle Partier støtter og efter min Mening maa støtte. Hvad dets Betydning vil være og blive, er det svært at udtale sig om, men det er klart, at det allerede har ramt Spekulationen, Spekulationen i den fremmede Valuta. Herom vil jeg gerne sige, at Spekulation er i og for sig ikke lovstridig, hverken Spekulation i nedgaaende eller i opgaaende Kurser, tværtimod, vi har endog her fra Rigsdagens Side vedtaget en Lov med særlige Regler for, hvorledes man skal forholde sig med Spekulation paa Københavns Fondsbørs. Heller ikke dette at anlægge Penge i fremmed Valuta har egentlig tidligere været noget, som man angreb, man har tværtimod fremhævet, at store og dygtigt ledede Banker anlagde saakaldte hemmelige Reserver i fremmed Valuta; jeg kan f. Eks. nævne Handelsbanken under den overordentlig dygtige Gehejmetatsraad Damms Ledelse. Men ganske sikkert anser jeg den Spekulation, der sker nu, for skadelig, endog for landskadelig, og det er godt, den bliver hemmet. Jeg tror nu ikke, den vilde have saa me-